



בש"פ 3757/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 3757/21

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה (שלישית) להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ב בסיון התשפ"א (02.06.21)

בשם המבקשת: עו"ד נגה בן סידי

בשם המשיב: עו"ד יורם שפטל

החלטה

1. לפניי בקשה שלישית להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

2. כתב האישום שהוגש נגד המשיב ביום 16.3.2020 מייחס לו עבירות של רצח וחבלה בכוונה מחמירה לפי



סעיפים 300(א) ו-329(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. כעולה מכתב האישום, בין המשיב למנוח התגלע סכסוך אשר נסיבותיו אינן ידועות, אשר בשלו גמר המשיב בלבו לפגוע במנוח. לפי הנטען, בצהרי יום 10.2.2020, נסע המשיב ברכבו בקרבת אזור מגוריו באשדוד, אז הבחין במנוח כשהוא נוסע על אופנוע והחל לעקוב אחריו בכוונה לפגוע בו. בשלב זה, המשיב האיץ את נסיעתו, פגע במנוח בכוונת מכוון ועלה על גופו באמצעות רכבו בעודו שרוע על הכביש. אז, נסע המשיב אחורנית, יצא מרכבו ורכן לכיוונו של המנוח, ובמאבק שהתפתח בין השניים, דקר אותו שלוש דקירות בכוונה להמיתו, ונמלט במהרה מהמקום כשהוא מותיר את המנוח שותת דם על הכביש.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המתנהלים נגדו. במסגרת תסקיר מעצר אשר הוגש בעניינו של המשיב ביום 19.8.2020, העריך שירות המבחן כי קיים סיכוי להישנות התנהגות אלימה בעתיד, ולא בא בהמלצה על שחרורו של המשיב ממעצרו. ביום 26.8.2020 הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים, וערר שהגיש המשיב על החלטה זו לערכאתו נדחה בהחלטת השופט דוד מינץ(בש"פ 6304/20 תומר אלפסי נ' מדינת ישראל(16.9.2020)). בקשות המדינה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק המעצרים התקבלו, בהסכמת המשיב, בהחלטות בית משפט זה מימים 17.11.2020 ו-21.2.2021 (בש"פ 7960/20 ו-בש"פ 1200/21, בהתאמה). אשר לקצב ניהול ההליכים, בנובמבר אשתקד החלה פרשת התביעה, כאשר עד כה התקיימו חמישה דיוני הוכחות, ולעת הזו קבוע מועד דיון נוסף לחודש הקרוב.

4. בבקשתה לפניי, טוענת המדינה כי אין מנוס מהארכת מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח בהתחשב במסוכנות הנשקפת ממנו, הנלמדת הן ממהות העבירות המיוחסות לו, המקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית אשר לא עלה בידי המשיב לסתור; הן מנסיבות ביצוען של העבירות; והן מהתרשמותו השלילית של שירות המבחן בעניינו. כן נטען כי התנהלותו של המשיב, אשר ברח מזירת האירוע, מלמדת על חשש לשיבוש הליכי משפט ולהימלטות מן הדין. אשר לקצב התקדמות המשפט, טוענת המדינה כי העיכובים שהיו עד כה נבעו בעיקרם מהצורך בהסדרת ייצוגו של המשיב, בקשות דחייה שהגיש בא-כוחו ואילוצי החירום בעקבות מגפת הקורונה. לטענתה, נכון לעת הזו, נותר לקיים דיון אחד נוסף ואחרון לסיום פרשת התביעה, כך שבתקופת המעצר שנותרה עתיד המשפט להתקדם התקדמות משמעותית.

5. במהלך הדיון שהתקיים לפניי, ממקד בא-כוח המשיב את טיעונו בקצב ניהול ההליך העיקרי, אשר לטענתו רחוק מלהסתיים. לשיטתו, לנוכח חלוף הזמן מאז שנעצר המשיב לראשונה, והפגיעה הקשה בזכויותיו עקב כך, אין להתיר הארכת מעצר נוספת ויש להעבירו למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני.

דיון והכרעה

6. לאחר שעינתי בבקשה להארכת מעצר על נספחיה, ושמעתי את טיעוני הצדדים בעל-פה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

7. בבואו של בית המשפט לדון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, עליו לאזן בין זכותו של



הנאשם לחירות, לבין האינטרסים של שמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. במסגרת האיוון האמור, על בית המשפט לשקול, בין היתר, את חומרת העבירות המיוחסות לנאשם; רמת המסוכנות הנשקפת ממנו לביטחון הציבור; משך שהותו של הנאשם במעצר; קצב ניהול ההליך העיקרי; והחשש לשיבוש הליכי משפט ולהימלטות הנאשם מן הדין (ראו: בש"פ 4064/20 מדינת ישראל נ' חשאש, פסקה 13 (30.6.2020); בש"פ 8093/19 מדינת ישראל נ' רוחן, פסקה 15 (21.1.2020); בש"פ 6881/20 מדינת ישראל נ' הררי, פסקה 2 (20.1.2020)).

8. כפי שנפסק לא אחת, בשל עוצמת המסוכנות הגלומה בעבירת הרצח, והחשש מפני הימלטות מן הדין עקב מאסר העולם שבצדה, נקודת המוצא ביחס לעבירה זו היא מאסר מאחורי סורג ובריח, כאשר שחרור לחלופת מעצר יתאפשר במקרים נדירים ויוצאי דופן (ראו, מבין רבים: בש"פ 2650/19 מדינת ישראל נ' נחום, פסקה 12 (1.5.2019); בש"פ 4599/18 מדינת ישראל נ' ותד, פסקה 7 (20.6.2018)). בעניינו, המסוכנות הנשקפת מהמשיב מצויה ברף גבוה ביותר. לצד חומרת העבירות בהן מואשם, נסיבות ביצוען מלמדות אף הן כי נשקפת ממנו מסוכנות של ממש. עיון בכתב האישום מעלה התנהלות אכזרית אך מחושבת, במסגרתה פעל המשיב בכוונה להמית את המנוח או לפגוע בו פגיעה של ממש. לפי הנתען, בפגיעה הראשונית במנוח לא היה די למשיב, והוא ירד מרכבו לאחר הדריסה, דקר אותו והביא למותו. אף התסקיר שהוגש בעניינו של המשיב, המעלה כי קיים סיכוי להישנות התנהגות אלימה בעתיד, כי המשיב אינו מכיר במצבו וכי הוא מנהל קשרים שוליים בסביבת מגוריו, מלמד על המסוכנות הנשקפת ממנו, ותומך במסקנה לפיה לא ניתן לשחררו בעת הזו לחלופת מעצר.

9. אכן, במקרה הנדון, המשיב מצוי במעצר מאחורי סורג ובריח מזה תקופת זמן לא מבוטלת של מעל לשנה. במהלך הדיון שהתקיים לפניי, המדינה לא חלקה על כך שמצב זה אינו משביע רצון, תוך שצינה כי תעמוד על כך שייקבעו מועדי דיונים נוספים בהקדם האפשרי, וחזקה עליה כי כך תעשה.

10. בא-כוח המשיב הדגיש בטיעונו כי עוד לפני חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו יחסה הפסיקה חשיבות לעמידה קפדנית בלוחות הזמנים שנקצבו בחוק סדר הדין הפלילי לניהול ההליך הפלילי, ואף הגיש כעשרה פסקי דין, מרביתם משנות השבעים של המאה הקודמת, במסגרתם הורה בית משפט זה על שחרור עצורים בעבירות חמורות שמשפטם התארך מעבר למתחייב (כך, למשל: בש"פ 108/70 עמיאל נ' מדינת ישראל, פ"ד כד(2) 113 (1970) (השופט, כתוארו אז, חיים כהן ז"ל); בש"פ 113/72 סביון נ' מדינת ישראל (12.7.1972) (מ"מ הנשיא, כתוארו אז, יואל זוסמן ז"ל); בש"פ 174/77 אבו קשיק נ' מדינת ישראל (12.8.1977) (השופט משה עציוני ז"ל); בש"פ 553/88 מדינת ישראל נ' אדרי (14.9.1988) (השופט יעקב מלץ ז"ל); ועוד). אם כך, טוען הסנגור המלומד, לפני חקיקת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו – כיום, כשחירות האדם הפכה לזכות יסוד המוגנת במפורש בחוק היסוד, מקל וחומר. אכן, דברים פְּדִיבִּנוֹת. ואולם, עיון בפסיקה שהוגשה אינו מלמד כי סטינו מדרכי קודמנו החכמים. גם בפסיקה העדכנית התארכות המשפט היא שיקול העשוי להצדיק שחרור נאשם ממעצר מאחורי סורג ובריח, ואף ניתן להצביע בנקל על דוגמאות מהשנים האחרונות בהן הורה בית משפט זה על שחרור לחלופת מעצר בשל התמשכות ההליכים, וזאת אף כשמדובר בעבירות חמורות. ואולם, אז כהיום, כל מקרה נבחן לנסיבותיו, בהתאם למכלול השיקולים הרלוונטיים. כלל גורף, כאילו התמשכות ההליך, כשלעצמה, מצדיקה התעלמות משיקולים חשובים כדוגמת מסוכנות לשלום הציבור וחשש לשיבוש הליכי משפט אינו מקובל כיום, ולא היה מוכר גם בעבר. ולראיה, בכל הפסיקה הרבה שהגיש הסנגור, לא מצאתי ולו מקרה אחד העוסק במקרה חמור כדוגמת זה בו עסקינן.

11. לאור האמור, מוארך בזאת מעצרו של המשיב בהתאם לסעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי בתשעים ימים נוספים החל מיום ב' 12.6.2021 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 33007-03-20 בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע, לפי



המוקדם.

ניתנה היום, כ"ח בסיון התשפ"א (8.6.2021).

ש ו פ ט
